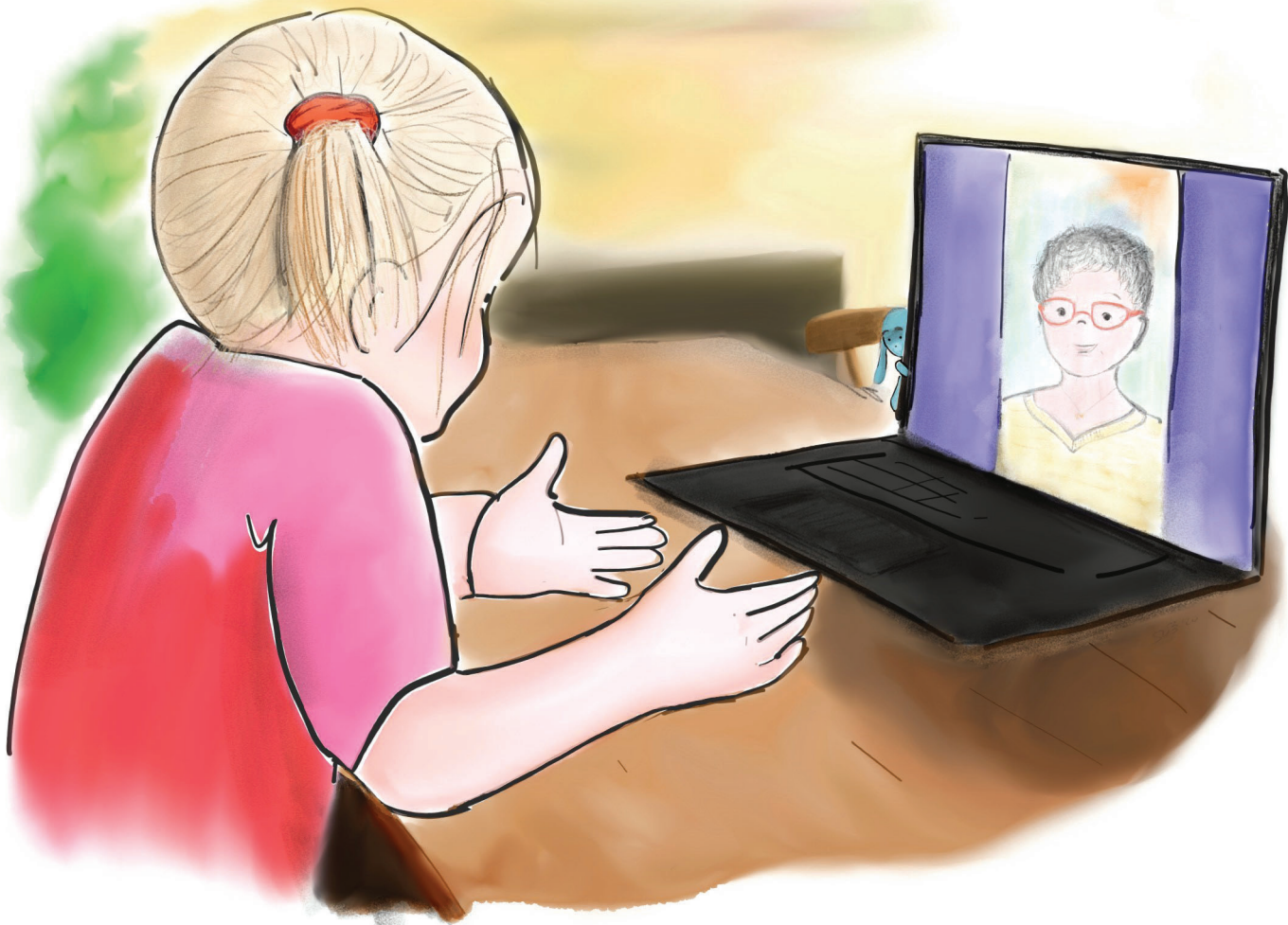

“Het Virus”. Nelle wist niet wat dat betekende en mama had er bezorgd bij gekeken. Maar misschien zou het ook wel leuk zijn. Haar broers Boris en Sem hadden in ieder geval gejuicht. Ze hoefden voorlopig niet naar school.

‘Kom eens kijken Nel. Er staat bezoek voor jou op de stoep!’ riep papa. Nelle stormde naar buiten. ‘Juf Trijn!’ Daar stond haar lieve juf met een pakje met een strik erom voor haar. ‘Dag lieverd!’ zei ze, terwijl ze het pakje op de grond legde. ‘Wanneer mag ik weer naar school?’ ‘Nu nog niet Nel’, zei juf Trijn, ‘jammer hè?’ Even keek juf sip, maar toen stapte ze op de fiets en blies een kus naar Nelle. Ze zwaaiden naar elkaar tot juf om de bocht was verdwenen. ‘Dag juf’, fluisterde Nelle.

Op afstand waren ze dichterbij dan ooit.

*Zo ging de tijd voorbij tot de dag kwam dat alles weer anders werd.
Zou het ooit weer worden zoals het was?*

Met een tas in haar hand en een grote glimlach op haar gezicht stond Nelle als eerste bij het hek van de school te stuiten van opwinding. Vragend keek ze mama aan. ‘Nu kan het wel Nel...’, zei mama.

Met de warme, beschermende armen van haar juf om zich heen leek de wereld mooier dan voorheen.